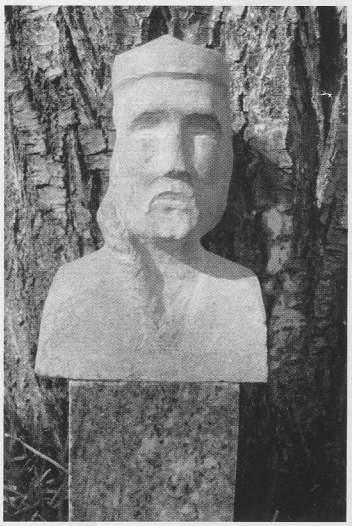
2014/1
negyedéves folyóirat
COPUS
nagykaposi hírnök

II. András szobor készül Nagykaposon

Nagykapos ebben az évben ünnepli első írásos említésének 800. évfordulóját. A kerek évforduló tiszteletére a városban köztéri szobrot emelnek II. András király emlékére.

A szoborállítás ötletével az Apáti Polgári Klub jelentkezett az elmúlt évben, akik javaslatot nyújtottak be a város önkormányzatához. A javaslathoz csatlakoztak más civil szervezetek, intézmények, sőt magánszemélyek is aláírásukkal támogatták az indítványt. A kezdeményezést a városi önkormányzat két szakbizottsága, az építésügyi és a névadással foglalkozó is megtárgyalta, majd a képviselő-testület tagjai javasolták, hogy a szobor elkészítésével és felállításával kapcsolatos költségekhez a kezdeményező szervezetek, illetve a város lakosai – közadakozás formájában – járuljanak hozzá.

A felállítandó II. András szobor makettje

II. András 1214-ből származó adománylevelében jelenik meg első alkalommal Kapos neve Copusként. Maga az elnevezés a magyar kapu szóból származik, Kapus, Kapos azt jelöli, hogy a település két táj határán fekszik, közvetítő szerepet tölt be. A név eredete valószínűleg vissza-nyúlik a honfoglalás koráig, ezen a helyen az ún. gyepűvonal kapuja lehetett egykor.

Nagykapos tehát több mint 800 éves múltra tekint vissza. Őseink több száz éves munkája tette azzá, ami sokunk számára ma is az – szerethető kisvárossá. Mindnyájunk kötelessége megismerni történelmünket, mert csak így tudjuk megérteni a jelent, és munkálkodni azon, hogy a jövő jobb legyen. Múltunk ápolásáért mindannyian felelősök vagyunk, akik itt, Nagyka-poson élünk. Kötelességünk hagyományainkat megőrizni, ápolni és megismertetni mindenkit helyi kultúránk értékeivel.

A kő mellszobrot Ferencz György nagykaposi szobrászművész készíti el. A Dobó téren felállított alkotását a városvezetés az őszi emlékünnepség keretén belül leplezi majd le.

Az adakozással kapcsolatos információról az 5. oldalon olvashatnak.

Így emlékeztünk március idusán

A Csemadok Nagykaposi Alapszervezete március 16-án tartott megemlékezést az 1848/49-es forradalom és szabadságharc évfordulójának alkalmából. A Nagykaposi Művelődési Központban megtartott ünnepi rendezvény megnyitóját Mihók Gábor, a helyi Csemadok Alapszervezet elnöke tartotta, majd Dr. Gyüre Lajos, nyugalmazott tanár, író mondott beszédet. Mihók Gábor hangsúlyozta, hogy: „Tudatosítsuk az anyanyelven való tanulás fontosságát! Tegyük lehetővé gyermekeink számára is, hogy megismerjék nemzeti történelmünket, mert

csak a múltból táplálkozva indulhatunk egy sikeresebb, boldogabb jövő felé!”. Gyüre Lajos Petőfi korának átfogó ismertetése után ugyancsak a magyar oktatás fontosságára hívta fel a figyelmet.

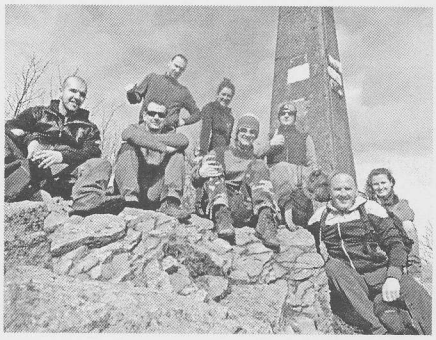
A szónoklatok után fellépett az Erdélyi János Vegyeskar, a Cantabille Kamarakórus, illetve a Fabotó citerazenekar. A nagykaposi gimnázium diákjai verses, prózás, zenés műsort adtak elő.

Az ünnepi program koszorúzással ért véget a millenniumi Turul-emlékműnél.

-vt-

Meghódítottuk a Vihorlát csúcsát

TK Gábor túrabeszámolója

Ha a tél már kóros viszketést okoz és elvonási tünetek jelentkeznek a hosszan tartó mozgáshiány miatt, egy friss tavaszi túra a legideálisabb "elmacskásodott" végtagjaink megmozgatására. Nem beszélve arról a felüdülésről, hogy a természetben lehetünk. Na de számoljunk az izomlázzal ami job esetben csak két napig emlékeztet minket a túra kihívásaira. Ne rettentsen vissza egy kis kellemes bizsergés, mert a táj, az élmények és az összeverődött társaság mind kárpótol minket. Egy csöpp kis szervezés és máris kész egy jó kalandtúra receptje.

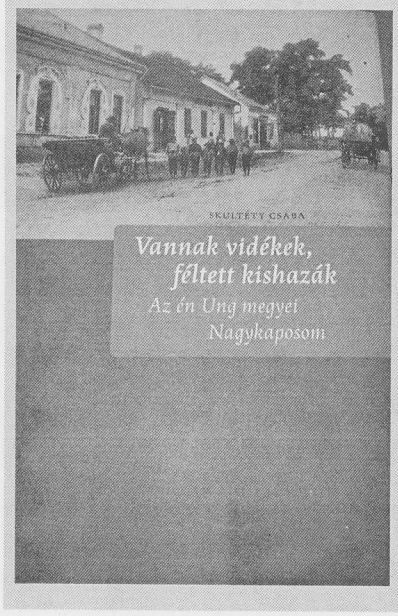
A spontán ötletek sülnek el mindig a legjobban. Mikor már épp nagy hiányom volt egy kis társasági életre, riasztottam "sportfelelős" barátomat Marekot, aki jobban informált ilyen téren Kapos és környékén. Először hallottam erről a titokzatos TK GÁBOR klubról, és hogy mit takar a Gábor név, az már nem titok számomra. Elhúnyt Leck Gábor, egykori lelkes túrázóró emlékét őrzi az elnevezés. Vasárnap kora reggel indult a túra, ezt megelőzően gondolni kellett egy kis szendvicsről, vízről, kényelmes túracipőről és vakuk élesítéséről. A helyszín egy kis falucska volt a Vihorlát hegy lábánál, ahonnan kezdődött az "erőltetett menet". A könnyű terep még ad szusznyi erőt arra, hogy ismerkedjünk, mivel a társaság egy része számomra ismeretlen. Aztán gyorsan kifogytunk a szóból, mert esélyt kell adni a táj megszemlélésére. Bár még kora tavasz van, a lombozat még hiányzik, de a látvány annál tisztább és átekinthetőbb. Az állatkák még tavaszi szégyenlősségben szenvednek, így csak egy kis gekkóba futottunk bele. Dagasztottuk a sarat a kijelölt úton, meg is álltunk párszor pihenni, és már egyre gyakrabban mivel a terep meredekebbé vált. Kezdett kirajzolódni előttünk a cél. Mikor már csak pár lépés választott el a győzelemtől, lassan megpillantottuk a Sirava víztározó csillogó vizét, ami abból az 1076 m magasságból Vinnai tónak tűnt. Az idő nekünk kedvezett, csodaszépen sütött a nap, szemernyi felhő sem az égen, a hőmérséklet pedig hihetetlenül enyhe. Végre lehuppanhattunk egyet szusszanni, elmajszoltuk jól megérdemelt ebédünket. Étel még soha ilyen jól nem esett, bár nem is sokszor volt lehetőségem önerőből megtett 1000 m tengerszint felett elkölteni az ebédemet.

Megörökítettük sikerünket egy fénykép erejéig, belepingáltuk magunkat a "Vendégkönyvbe" és még hátra volt, hogy megkeressük a túristák kincsét, a geoládát, azaz a geocache-t. GPS felelősünk István és egyben a leglelkesebb kincskutatónk segítségével, csipp-csupp meg is találtuk az elrejtett dobozkát. Tiszteletben tartva a doboz tartalmának jelentőségét, mi sem háborgattuk, csak hozzátettünk. Lassan eljött az idő, hogy visszameneteljünk. Az út lefelé piskóta volt ahhoz képpest amit felfelé megtettünk. Egyszer el is tévedtünk, bár nevezzem inkább letértünk a helyes útról. Észre sem vettük és már kint is voltunk az erdőből. Lógott a nyelvünk, mint a velünk túrázó Cuba kutyusnak.

Őszintén tudom ajánlani kicsiknek és nagyoknak, hogy merjenek kimozdulni és megismerni lakóhelyünk szépségeit. Összetartó ereje van és barátságok születhetnek.

Timko Adriána

Díszpolgárunk legújabb könyve

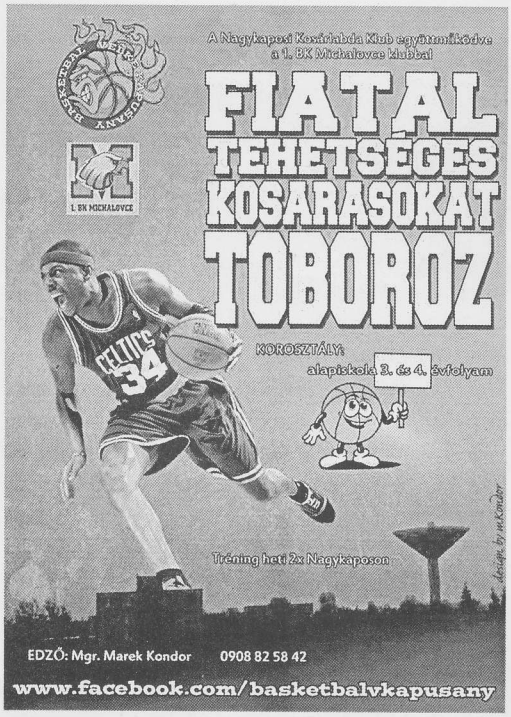

Skultéty Csaba könyvbemutatója

2014. április 25-én Nagykapos város szervezésében könyvbemutatóra kerül sor. Skultéty Csaba publicista, Nagykapos díszpolgára mutatja be legújabb könyvét **Az én Ung megyei Nagykaposom** címmel. A könyv lírai vallomás a hazaszeretetről, a múlt és az ősök tiszteletéről. Lapjain fényképek és személyes visszaemlékezések révén megelevenedik a teljes 20. századi Nagykapos.

A könyvbemutató része a 800. évfordulóról való megemlékezésnek.

D.E.

COPUS nagykaposi folyóirat 2014/1

Kiadó: Városi hivatal Nagykapos, L. N. Tolstého 1, 079 01 Nagykapos *Telefon:* 638-51-26
E-mail: su.vkapusany@centrum.sk
Szerkesztő bizottság: Mgr. Papp László, Mgr. Móré Kopasz Emese, Ing. Gilányi Agáta
Nyomda: MS-PRINT *Registrációs szám:* MK SR - RP 205/2006, ISSN 1336-9466